

Se szívét se szavát

*El kéne indulni
de hova, de hova?
Meg kéne érkezni
se ide, se oda.*

*Nyakon a csengőcske:
szava se, fénye se.
Istenesen rázni
gazdája lesznek-e?*

*Igazi, igazán?
Ha bánom, se bánom.
Tornyos kis kételyek
a szíven, a szájon.*

*Ferdültek, mamlaszok —
tudod-e? Hiszed-e?
Föllangyult magadra
jégverés kellene.*

*Hiányzik, hibádzik
valami, de nagyon.
Nem szárnyak, csak púpok
nőnek a hátadon.*

*Ennyit érsz. Ennyi vagy.
Ezt kapod: soha mást.
Ha ölel, mást ölel
sokszárnyú suhogás.*

*El kéne indulnod,
el kéne, de hova?
Érkezned is késő
ha ide, ha oda.*

*Maszkabál mosolyok.
Ingatag istenek.
Ha egy még talpon áll,
két szemed verje meg.*

*

*Ha mégis, ha mégis
szárnyaid nőnének,
el kéne indulnod
most valami végett.*

*Hej, VALAMI végett.
Ki emlékszik arra?
Növekszik az ember
öröme, meg bajra,*

*esküszik az ember:
legyen mit feledni.
Se szívét, se szavát
nem vigyázta senki —*

nem vigyázza senki.

*

Keserűn, keserűt

*Imígyen szól az ÚR:
— Megtértél-e lányom?
— Eltérőben, kitérőben
nyakamon a járom.*

— Van-é erényed, ha
egyebed már nincsen?
— Azt keresem, azt kutatom
hol lakik az Isten.

— Fellelted-é amúgy
istenigazában?
— Szűk kebleket, tágra nyitott
szíveket bejártam.

— Vadalma, vagy vackor
a tested, a lelked!
— Se az égtől, se a földtől
nem várok kegyelmet.

— S hagytok hátra fattyat
aszonyok, együgyűk?
— Csak mint a korcs mandulafa
keserút, keserút.

SIMAI MIHÁLY

A sárgaláz kivirágzik

állnak a kirakat előtt
a sárga pipacsok
járják a körúti kőmezőt
a sárga pipacsok
sóvára és irigyek ők
— röhögik milyen pirulósak
hisz sárga pipacsok
hogyan lobognak a kezdő pipacsok

ostobaságokon vérzenek el
ezek a sárga pipacsok
aranyat nyelnek mert fényleni kell
rajongják ami ragyog
bizonygatják hogy így az igazi
vezénylik — hozzánk igazodj! —
lehazudják a hajnali dombról
a bolond színvallót a napot